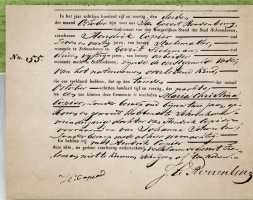

Verhalen uit Schoonhoven 1845-1850

Soms stap je in 1845 bij iemand binnen die net een kindje heeft verloren. In het geval van Hendrik Copier en zijn vrouw Johanna Peterneilla Schouten in de Molenstraat was dat hun bijna 2-jarige dochtertje Maria Christina Copier die op 2 oktober 1845 overleed. Het pijnlijkst aan dit overlijden was wel dat het al hun derde dochtertje met diezelfde naam was! Je zou er bijgelovig van worden. De pijn van vader Hendrik, dat hij zijn kind niet had kunnen redden van de dood, gaat terug naar een voorval uit zijn jeugd. Dat voorval werd nota bene in een leesboekje beschreven dat op allerlei lagere scholen werd gebruikt. Daarin stond een verhaal over 'Lammert Copier', maar... het ging ook over Hendrik!

Hendrik zag me de namen en leeftijden noteren en vroeg: "Maar waarom wil je dat allemaal opschrijven over een onbeduidend gezinnetje als het onze?" Even dacht ik na, "Weet u, er wordt veel geschreven over belangrijke mensen, mannen van naam. Maar in elk huisje huist wel een bijzonder verhaal. Toch wordt er zelden over gewone mensen geschreven. En al helemaal niet over kinderen die jong sterven."

Molenstraat 7

De bijna verdronken tiener Stoelenmatter Hendrik Copier

"Zal ik je eens wat vertellen? Mijn levensverhaal is al eens een keer opgeschreven. Het staat in een boek, tussen verhalen over Floris de Vijfde, Willem van Oranje en de vrouw van Hugo de Groot in!" Ik was enorm verrast; dit had ik nooit verwacht. "Echt waar?" Ik had me de afgelopen dagen suf gepeikerd op dit gezinnetje van stoelenmatter Hendrik Copier. Een verhaal zat er niet echt in, leek me. En nu vertelde hij me dat iemand ooit zijn levensverhaal al had opgetekend! Hendrik kwam overeind en liep naar het kastje waarop het beeldje van de Goede Herder en een brandende kaars stonden. Hij haalde er een boekje uit en kwam ermee terug naar de tafel. Hij schoof het mijn kant op en tikte er met zijn eeltige vinger op: "Hier staat het in."

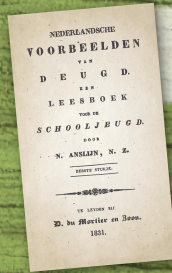
Een oude foto met de drie Barbara-kerken in Culemborg. De Oud-Katholieke kerk wordt aangegeven door de rode pijl.

Net als in Schoonhoven droegen ook in Culemborg drie kerken dezelfde naam: in dit geval Sint Barbara. De familie Copier ging naar de Oud-Katholieke kerk aan de Varkensmarkt en woonde achter deze kerk in de Sint Janskerkstraat.

Hendrik Copier en Johanna Peterneilla Schouten kregen uiteindelijk negen kinderen. De zonen Hendrik en Lambertus werden zilversmid en zorgden voor twee geslachten die naam maakten in Schoonhovens zilver!

Geheel rechts het (witte) huisje waarin Hendrik Copier in 1845 woonde. Het hoge huis, twee adressen verder, was de Rooms Katholieke pastorie met daarnaast het poortje naar de Kerksteeg.

Nicolaas Anslin, onderwijzer, schrijver en tekenaar (1777-1838; zoon van Nicolaas Anslin (boekbinder) en Elisabeth Bols) schreef boeken als 'De brave Hendrick' (1810) en 'De brave Maria' (1811), alsmede het tweedelinge jeugdboek 'Nederlandsche voorbeelden van deugd' (zie links)

Goed veel nodig, weder open, en trekt op de voorste zijde wijde zijn voorzijde, ook 15 jaren, ook Hendriks genaamd, schoon schijnbaar doed, op het ja. daarmede voortvinnende, dat dat

Paginagroot stond dit verhaal op de voorpagina van deze krant! → De Koninklijke Courant, die in 1805 als Bataafsche Staats-Courant begon, werd in 1806 door koning Lodewijk Napoleon omgedoopt tot Koninglyke Staats-Courant en heette na 1814 (Nederlandsche) Staatscourant. Inzette boven: de zinsede waarin de naam van Hendrik (Hendricus) Copier werd genoemd als de derde geredde drenkeling.

HOLLAND. AMSTERDAM den 3 van September. **LEEDER** Het is gezegd, in een artikel van het artikel... acht dagen later stond in de Koninklijke Courant dat het arme gezin Copier ter ere van de reddingsactie van vader Lammert een donatie kreeg van omstanders, van de stad en via de Maatschappij tot Nut van 't Algemeen zelfs vijftig gulden van koning Lodewijk Napoleon!

"Twee Hendriks in één gezin?" Hendrik knikte: "Ja, mijn jongere broer Hendricus komt uit het tweede huwelijk." "Maar begrijpt u dat dit krantenartikel u vertelt dat uw vader van al zijn kinderen evenveel hield? Hij had zelfs zijn leven voor ú over! Hij lijkt op de Goede Herder, vindt u niet?" Hendrik knikte: "Daarom bewaar ik dat stukje krant zo zorgvuldig. Het is een bewijs dat mijn vader ook van mij hield."